

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:06	4:24	
6:09	4:16	בית שמש
6:06	4:32	בני ברק
6:02	4:21	טבריה
6:03	4:09	יבנאל
6:05	4:17	ירושלים
6:06	4:23	מודיעין עילית
6:02	4:19	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 15, גליון 15 (733)

פרשת שמות, כ"א טבת, שנת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"י: איוב כ"ב | בבלי: זבחים קי"ח | ירושלמי: נזיר ל"ז | תוספתא: זבים ב' | רמב"ם: אבל ג'

מוהרא"ש מספר

אל תתיאש

בפרשת השבוע אנחנו לומדים שעם ישראל היו עבדים לפרעה, הם היו צריכים לעבוד קשה, הם עברו קשיים נוראים, עד שהקדוש ברוך הוא שלח להם משה רבינו שיוציא אותם ממצרים, לגאול אותם מהגלות הקשה, אבל זה לא הלך כל כך מהר, משה רבינו הלך אל פרעה להגיד לו שישלח את עם ישראל ממצרים ופרעה לא רצה, ומשה רבינו הלך עוד פעם אל פרעה ופרעה שוב לא רצה, כך זה חזר על עצמו כמה פעמים שמשה רבינו רב עם פרעה.

זה מלחמה שעובר על כל אחד, פעם אחת האדם נמצא אצל פרעה ופעם אצל משה רבינו, הנה אני אצל פרעה והנה אני אצל משה רבינו.

מילה של התחזקות

אחי היקר והאהוב, אל תרפה, תשארו חזק, תחזרו אל השם יתברך, ואפילו שאינכם רואים שמפילים אותם תחזרו אליו עוד פעם, כי תשובה היא כל כך חזקה שאפילו שאדם יעשה אין ספר עבירות, אם הוא חוזר, הוא אומר להשם יתברך: "אני כבר לא אחטא", אזי הקדוש ברוך הוא סולח לו; אשיריך שאתה רוצה לתקן את מעשיך, אתה רוצה לחזור אל השם יתברך. (עצרת אמונה שמות תשפ"ו)

דוארט על הפרשה

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו. הפסוק מתחיל בשם "ישראל", והוא אומר "הבאים" - "הם באים" [בלשון הווה], והפסוק מסתיים בשם "יעקב", והוא אומר "באו" - "הם כבר באו" [בלשון עבר]. צריך להבין מדוע הפסוק מתחיל בלשון אחת, והוא מסים בלשון שניה? רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רס"א) שכאשר יהודי נופל מעבודת ה', צריך הוא לדעת שזה בא מהקדוש ברוך הוא, אשר עשה זאת כדי שהיהודי יתעורר ויתחיל בהתחדשות לעבד את השם, ולכן אסור אף פעם להשבר, אלא כשרואים שנפלו, קמים, ומתחילים "מעכשיו" לעבד את השם. עוד אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ"א) שהשם "ישראל" עולה על מדרגה גבוהה.

לכן הפסוק מתחיל: "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה", האנשים שנקראים "ישראל", מדרגה גבוהה יותר, יודעים שהם כל הזמן באים למצרים, הם נופלים תמיד, ומתחילים שוב מחדש, ונופלים שוב, וקמים שוב, והם אינם נשברים, כי הם יודעים שפך זה חייב ללכת, שצריך תמיד להתחיל מחדש.

לעומת זאת, אומר הפסוק: "את יעקב איש וביתו באו", האנשים שנקראים "יעקב", מדרגה קטנה יותר, אצלם זה "באו", הם כבר הגיעו למצרים, כשהם נופלים, הם נשארים כבר שוכבים, וכבר לא קמים, כי הם אינם יודעים שפך זה חייב להיות, שנופלים וקמים.

יהודי צריך תמיד להתחזק, ולא להשבר משום דבר, אם יש כשלון, קמים, וממשיכים הלאה.

(זאת התורה שמות א')

"ואלה שמות בני ישראל". הבעל הטורים אומר שהמלים האלו הן ראשי תבות: ואדם אשר לומד הסדר שנים מקרא ואחד תרגום בקול נעים ישיר יחיה שנים רבות ארכים לעולם. כך כמו שחז"ל הקדושים אומרים (ברכות ה:): "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו". אדם צריך בכל שבוע לעבר את פרשת השבוע, שנים מקרא ואחד תרגום, כי מי שמשלים פרשיותיו יחיה שנים ארכות.

צריך אולם להבין, איך זה שייך לפרשת השבוע? מדוע התורה דוקא כאן רמזה שצריך לעשות מעביר סדרה?

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט"ט) על ידי שעוברים על הפרשה, מתקנים את העברה החמורה של פגם הברית רחמנא לצלן. וכפי שידוע, ימי שובב"ם הם מסגלים במיוחד לתקן הכל. לכן, כשמתחילים פרשת שמות, שאז מתחילים ימי השובב"ם, התורה רומזת שצריך להתחיל לעבר הפרשה ועל ידי זה יתקנו הכל.

(זאת התורה שמות ב')

תִּזְכּוֹר לְקַחַת אֶת הַתְּרוּפּוֹת

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם א' פֶּרֶשֶׁת שְׁמוֹת, ט"ו טֵבֵת, שְׁנַת ה'תשפ"ו

לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חֲזָרְתִי מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הִיָּה נָעִים מְאֹד לְהִיּוֹת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ תַלְמִידֵי הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, הַתְּחַזְקֵנוּ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מֵרַבָּנוּ ז"ל.

אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתָךְ, הִיּוֹת וְנִכְנָסְנוּ הַיּוֹם לִימֵי הַשְׁבוּבָה"ם, הָאֲרִיז"ל אוֹמֵר (שַׁעַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, תִּיקוֹן כז) שֶׁהַיָּמִים הָאֵלּוּ מְסַגְלִים מְאֹד לְחֹזֶר בְּתִשְׁבּוּבָה עַל הַעֲבִירָה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית – הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן; תֹּאמַר בְּכָל יוֹם אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים, רַבִּי נִתֵּן הִיָּה אוֹמֵר בִּימֵי הַשְׁבוּבָה"ם פְּעָמִים אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים, כִּי תִהְיֶה מְסוּגָל לְתִשְׁבּוּבָה.

בְּשִׁבְתְּ בַּיְשִׁיבָה הִיָּה יָפָה מְאֹד, דִּבְרוּ מֵרַבָּנוּ. בְּסַעֲוָדָה שְׁלִישִׁית לְמִדְּנוּ אֶת הַתּוֹרָה שֶׁרַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן עג), מִי שֶׁרוֹצֶה לְזַכּוֹת לְתִשְׁבּוּבָה, יְהִיָּה רָגִיל בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, רַבְּנוּ אוֹמֵר שֶׁכָּל יְהוּדֵי רוֹצֶה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר, לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם, אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד זֹכֶה לְהוֹצִיא לַפֶּעַל אֶת רְצוֹנוֹ; רֵאשִׁית, לֹא תִמְדַּי יֵשׁ רָגֶשׁ לְתִשְׁבּוּבָה, שְׁנִית אֲפִילוֹ שֶׁיֵּשׁ כֵּן אֶת הָרָגֶשׁ לֹא יוֹדְעִים מֶה לַעֲשׂוֹת עִם הָרָגֶשׁ, וְכִשְׁכֹּן יוֹדְעִים, צָרִיכִים הַרְבֵּה חִיזוּק לֹא לְהִתְיָאֵשׁ כְּשֶׁרֹּאִים שֶׁעוֹבֵר כָּל כֹּף הַרְבֵּה זְמַן שֶׁרוֹצִים לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר וְחוֹזְרִים בְּתִשְׁבּוּבָה וְכָל הַזְמַן נוֹפְלִים בַּחֲזָרָה, אֲבָל עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֹכִים גַּם לְקַבֵּל אֶת הָרָגֶשׁ וְלִדְעַת מֶה צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְגַם לְקַבֵּל אֶת כַּח לֹא לְפֹל בַּחֲזָרָה.

דִּבְרָנוּ בְּשִׁבְתְּ שְׁצָרִיכִים אֲמוּנַת חֲכָמִים, לַעֲשׂוֹת מֶה שֶׁרַבְּנוּ אוֹמֵר, לֹא לְהִמָּתֵן לְרָגֶשׁ; כְּמוֹ כְּשֶׁהוֹלְכִים לְרוּפָא וְהוּא נוֹתֵן תְּרוּפָה שְׁצָרִיכִים לְקַחַת כָּל יוֹם, יַעֲשׂוּ אֶת זֶה, לֹא מִשְׁנָה אִם יֵשׁ רָגֶשׁ אוֹ אִין, וְגַם אִם מְבִינִים אוֹ לֹא מְבִינִים, יַעֲשׂוּ מֶה שֶׁהָרוּפָא אוֹמֵר, אִזּוֹ בּוֹדָאֵי כְּשֶׁרַבְּנוּ אוֹמֵר לָנוּ אִיךְ נִזְכֶּה לְתִשְׁבּוּבָה צָרִיכִים אֲמוּנָה וְצָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת הַעֲצוֹת, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְתִשְׁבּוּבָה שְׁלִימָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

(עֲצוֹתָ אֲמוּנָה שְׁמוֹת תִּשְׁפ"ו)

רַבִּינוּ מִסְפֵּר עַל שְׁנוֹת נְעוּרָיו (שְׁבַחֵי הַר"ו, סִימָן ה'), וְזֶה חִיזוּק גָּדוֹל לְמִי שֶׁרוֹצֶה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר. רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ הַתְּחַתֵּן בְּגִיל שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה, חָמִי רַבִּי אֶפְרַיִם זְכָרוֹנוּ לְבָרָכָה גָּר בַּעֲיָרָה לִיד מַעֲדוּעֲדִיקוּקַע שֶׁשָּׁמָּה הוֹסִיאֲטוֹן, וְרַבְּנוּ הֵלֶךְ לְגוֹר לִיד חָמִי, שָׁם הוּא יָשָׁב וְעָבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהֶסְתֵּר גָּדוֹל, אִף אֶחָד לֹא יָדַע שֶׁהוּא צָדִיק, הוּא עָשָׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵדָם פְּשׁוּט, אֲפִלּוּ חָמִי שֶׁל רַבְּנוּ, גַּם לֹא יָדַע שֶׁהָרַבִּי עוֹבֵד הַשֵּׁם גָּדוֹל, רַבְּנוּ עָשָׂה עֲצָמוֹ כְּמִי שֶׁמִּשְׁחָק עִם חֲבֵרִים וּמַחְלִיק עַל הַשֵּׁלֶג, אִךְ בְּשִׁקְטָה הוּא לִמַּד וְהִתְפַּלֵּל.

רַבִּי נִתֵּן מִסְפֵּר שֵׁם שֶׁעָקַר הָעֲבוּדָה שֶׁל רַבְּנוּ אִיךְ שֶׁהוּא עָבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִיָּתָה עֲבוּדָה פְּשׁוּטָה, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת; תְּפִלָּתוֹ הִיָּתָה כְּמוֹ תְּפִלָּה שֶׁל יֶלֶד, מִתּוֹךְ הַסְדּוּר, בְּלִי חֲכָמוֹת, בְּלִי קוֹנְצִיִּים, גַּם לְמוֹדוֹ הִיָּה בְּאִפְּן מְאֹד פְּשׁוּט. כָּל דְּבָר שֶׁהוּא עָשָׂה הִגִּיעַ לוֹ בְּקִישֵׁי רַב, עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ. שׁוּם דְּבָר בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם לֹא הִגִּיעַ לוֹ בְּקִלּוֹת, רַבְּנוּ הִתְיַגֵּעַ מְאֹד זְמַן מִמִּשְׁךְ עֲבוֹר כָּל דְּבָר בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם.

כָּל אֵדָם מִתְּחִיל בְּשִׁלְבַּת מְסִיִּם לְעָבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְקַבְּלִים קְבִלּוֹת טוֹבוֹת, מִתְּחִילִים שְׁעוֹר חֲדָשׁ, מִתְּחִילִים לְהִתְפַּלֵּל, מִתְּחִילִים לְעָבַד עַל הַמִּדָּה הַהִיא אוֹ עַל הַמִּדָּה הַהִיא, וְזֶה מְאֹד קָשָׁה, אֲבָל כְּשֶׁרֹּאִים אִיךְ שֶׁרַבְּנוּ סִפֵּר מִעֲצָמוֹ שֶׁשׁוּם עֲבוּדָה לֹא הִגִּיעָה לוֹ בְּקִלּוֹת, כָּל דְּבָר הִגִּיעַ לוֹ בְּקִישֵׁי רַב, עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, זֶהוּ חִזוּק עֲצוּם לָנוּ, כְּשֶׁרֹּאִים שֶׁלְכָל אֶחָד זֶה מִגִּיעַ קָשָׁה, אֲפִלּוּ לְצַדִּיקִים גָּדוֹלִים.

לְרַבִּינוּ הָיוּ אֲלָפִי וְעֶשְׂרוֹת אֲלָפִי עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, זֶהוּ חִזוּק עֲצוּם וְנוֹרָא, תִּמְדִּי חוֹשְׁבִים "הַצִּדִּיק הוּא 'צָדִיק' כִּי אִין לוֹ נְסִיוֹנוֹת, כָּל דְּבָר מִגִּיעַ לוֹ בְּקִלּוֹת, אֲבָל אִין לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת צָדִיק, אִין לֹא מְפַסִּיק לְפַל", אֲבָל זֶה לֹא נִכּוֹן, רַבְּנוּ ז"ל מִסְפֵּר כָּאֵן שֶׁגַּם לוֹ הָיוּ אֲלָפִים וְרַבּוֹת עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת. בְּדֶרֶךְ כָּל כְּשֶׁאֵדָם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ קְבִלָּה חֲדָשָׁה, וְהוּא מִתְּחִיל לְקַיֵּם אוֹתָהּ, הוּא נוֹפֵל פְּעַם אַחַת, שׁוֹב פְּעַם, הוּא נוֹפֵל פְּעַם שְׁלִישִׁית, אִזּוֹ הוּא מַחְלִיט: "זֶהוּ, הִיָּה מְסַפִּיק, כִּבֵּר נְסִיתִי, נְסִיתִי לְהִתְחִיל וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ!" אִין לֹא יוֹדַע אִם מִיִּשְׁהוּ יָכוֹל לְהַעֲד עַל עֲצָמוֹ "אִין קְבִלָּתִי עַל עֲצָמִי עֶשְׂרוֹת אֲלָפִי קְבִלּוֹת, כִּבֵּר רְצִיתִי עֶשְׂרוֹת אֲלָפִי פְּעָמִים לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר", יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁכִּבֵּר נְסִית פְּעָמִים, שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים, עֶשֶׂר, עֶשְׂרִים פְּעַם, מֵאָה פְּעָמִים, הִכִּי הַרְבֵּה אֵלֶּף פְּעָמִים! אֲבָל אַחֲרֵי אֵלֶּף פְּעַם שְׁנִסִּית וְאַתָּה מִמְשִׁיךְ לְפַל אִזּוֹ אַתָּה כִּבֵּר מְרִים יְדִים: "אִין מִתְיָאֵשׁ, לֹא הוֹלֵךְ לִי", אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר: "נְסִיתִי לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֶׁר 'עֶשְׂרוֹת אֲלָפִי פְּעָמִים', לֹא עֲזַבְתִּי אֶת הָרְצוֹן שְׁלִי!"

לְמָה שֶׁתְּפַסִּיק אֶת הַשְׁעוֹר שְׁלֶךְ? לְמָה שֶׁתִּתְיָאֵשׁ מִתְּפִלָּתְךָ? לְמָה תִּרְיֵם מִשְׁמִירַת עֵינַיִם שְׁלֶךְ? לְמָה תִּתְיָאֵשׁ מִהַקְבִּלּוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁקְבִּלָּתְךָ עַל עֲצָמְךָ בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה אוֹתָם אַתָּה הוֹלֵךְ לְקַיֵּם בְּשָׁנָה זוֹ? רַב הָאֲנָשִׁים עֲזָבוּ כִּבֵּר אֶת כָּל הַקְבִּלּוֹת שֶׁהֵם קְבִּלוּ עַל עֲצָמָם בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה לְרָגֶל הַשָּׁנָה חֲדָשָׁה, לְמָה? כִּי לֹא הוֹלֵךְ לָךְ אִזּוֹ אַתָּה מְרִים יְדִים? לֹא הוֹלֵךְ לְאַף אֶחָד, לְרַבְּנוּ גַּם לֹא הֵלֶךְ, אִין דְּבָר כֵּזֶה שֶׁהוֹלֵךְ טוֹב, צָרִיךְ הַרְבֵּה לְהִתְחַזֵּק כְּדִי לְעָבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲפִילוֹ כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְרַגִּישִׁים כְּעָבְדִים לְפָרְעָה, עָבְדִים לְיֹצֵר הָרַע, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרוּץ פְּעַם וְעוֹד פְּעַם לְצַדִּיק, לְמַשֶּׁה רַבִּינוּ, שֶׁיַּחֲזִק אוֹתָנוּ תִּמְדִּי לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ, לֹא מִשְׁנָה כְּמָה פְּעָמִים כִּבֵּר נִפְלוּ, וּבִסּוּף נִצָּא מִהַגְלּוֹת שְׁלָנוּ, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִים כְּשֶׁרִים אֲמִתִּיִּים.

(אֲשֶׁר הִיָּה אֶל יוֹאֵל, שְׁמוֹת תִּשְׁפ"ב)

איך עוזרים לילדה להצליח?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח על השיעורים הנפלאים בחנוך, אני לומדת הרבה מהשיעורים, ואני מאד נהנית מזה.

נשמח אם ראש הישיבה שליט"א יעזור לנו עם כמה שאלות בחנוך.

א. בתנו בית החמש היא ילדה מאד לא מרצה, היא לא שמחה במה שיש לה, ותמיד יש לה טענות על כל דבר שהשני מקבל יותר, תמיד צריכים לתת לה עוד קצת ממה שמחלקים; איך אפשר ללמד אותה לשמוח במה שיש לה?

ב. אני מרגישה שאין לי קשר טוב עם הבת הזו, היא אפילו אמרה פעם לבעלי שאמא לא מבינה אותה, פמוכן שזה גורם לי להרבה רגשי אשמה, וזה גורם שארשה לה לעשות הרבה דברים יותר מאחרים.

ג. היא גם משקרת הרבה, איך אפשר לעזור לה בזה? יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת שמות, ט"ו טבת, שנת ה'תשפ"ו

קבלתי את המכתב.

אם תתקן הבעיה השניה - גם הראשונה תתקן; אל תשפילו את עצמכם שאתם אמא לא טובה, להשפיל את עצמכם זה הדבר הכי גרוע, לא להיות שמחה ומרצה - זה גורם שהילדה לא תהיה מרצה ורגועה עם עצמה.

ילדים נולדים עם מדות שצריכים לעבד, וההורים צריכים לעזור להם לעבוד עליהם, לכל אדם יש את הענינים שלו שהוא צריך לתקן ובגיל צעיר קל יותר לעבוד עליהם, הורים צריכים לעזור לילדים בצעירותם לעבוד על המידות.

אם לילדה יש טענות למה לשני יש יותר וכו', אומרים לילדה: "לא טוב להסתפל על השני, לא נהיים שמחים ומרוצים על ידי שלשני יש כן או לא", מדברים עם הילדים להסתפל על הטוב, להודות על מה שיש כן.

הורים גם צריכים להתפלל הרבה על הילדים, צריכים להתפלל על כל ילד וילד. חכמינו זכרונם לברכה מספרים (תנא דבי אליהו רבא, פקד יח): "מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו

תשובה.

ואז באותה העת שיצא הלכוטי מוהר"ן לשוק נכנס פעם אחת אצל רבנו ז"ל הרב מעיר ברסלב, הרב הקדוש רבי אהרן. ואמר לו רבנו ז"ל קצת בלשון תוכחה: "למה לא תקח את ספרי ותעין בו היטב, עד שתעלה על דעתך איזו קשיא. ואחר כך תוסיף ותעין בו, עד שתבין ותדע את התרוץ שעל זה?"

וכשמע הרב את דברי רבנו ז"ל חזר לביתו ופתח את הספר לקוטי מוהר"ן לעין בו. והתחיל לעין בו, עד שעלתה על דעתו קשיא ופליאה בדבריו. ואחר כך הוסיף ללמד ולעין בו, עד שעלה על דעתו התרוץ והתשובה שעל הקשיא הזאת.

וחזר אחר כך לרבנו ז"ל ואמר לפניו את הקשיא והתרוץ, והוטבו דבריו בעיני רבנו ז"ל מאד.

ואמר לו רבנו ז"ל בזה הלשון: "אני יודע מאחר, שחבר פרוש על הזהר ולא ברוח הקדש, ואף-על-פירכן כון אל האמת".

תשובה.

ורבנו ז"ל הזהיר מאד את אנשיו, שישתדלו לעין בתורתו ולראות לחדש בהם איזה דבר. ואמר פעם לאחד מאנשיו: "אם תזכה לכון אל תכן פונתי בתורת, מה טוב! ואפלו אם לא תוכל לכון פונתי, אף-על-פירכן טוב מאד, כשזוכין לחדש איזה דבר בתורה, כי הוא תקון גדול להרהורים, כי כל ההרהורים באים על-ידי כח המדמה, ועל-ידי שמחדשין איזה דבר בתורה, שזהו בחינת מדמה מלמא למלמא על-ידיה מתקנין פגם ההרהורים, שבאין על-ידי המדמה".

ולרבי נתן אמר רבנו ז"ל, שהחדושי תורה, שמחדשין בתורתו, הוא תקון גדול מאד מאד על העבר.

ואמר, שאפילו דבור אחד לבד, כשזוכין לחדש, הוא גם-כן טוב מאד, כי הוא תקון גדול מאד.

גם אמר, שהוא טובה גדולה לנשמת אבותיו, שכבר נסתלקו.

תשובה.

ואז באותה העת שיצא הלכוטי מוהר"ן, ורבנו ז"ל הפליג מאד מאד בלמוד ספרו הקדוש, ובפרט מי שזוכה לחדש בו איזה דבר כנ"ל, בא אליו אחד מאנשי-שלומנו והציע לפני רבנו ז"ל את חדושו, שנתחדש לו בהלקוטי מוהר"ן, וחיך רבנו ז"ל ונענה ואמר בזה הלשון: "איר מעגט קנייטשן מיין ספר ווי אזוי איר ווילט, נאר פון איין סעיף קטן פון שלחן ערוך זאלט איר נישט אפטרעטן". (אתם יכולים לקמט את הספר שלי ככל שתרצו, רק מסעיף קטן אחד שב"שלחן ערוך" לא לזוז אפילו פסיעה).

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

התחדשות לעבור על הפרשה

שנים מקרא ואחד תרגום

בכלל ישראל מדברים השבוע על פרשת שמות – תחילת ימי השוכבים – על חיוב לעבור על הפרשה כל שבוע. כולם מפנים לכך את בעל הטורים, שכותב שזה מרומז במילים "ואלה שמות בני ישראל", שהן ראשי תיבות: "ואדם אשר לומד הסדר שנים מקרא ואחד תרגום, בקול נעים ישיר, יחיה שנים רבות לעולם".

מלמדים ומגידים מדגישים את גדלות המצוה ואת השכר העומד עליה, כפי שחז"ל אומרים (ברכות ח'): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי: לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הציבור מאריכין לו ימיו ושנותיו".

כל אחד רוצה לממש את המצוה ואת הסגולות הגדולות שמביאות עמן שנים ארוכות ובריאות טובה, אך לא כולם זוכים לכך, כי רבים רוצים לעשות זאת דווקא ביום שישי אחר הצהריים, כפי שאמר האר"י הקדוש, וזהו זמן שקשה לעיתים לבצע.

בשולחן ערוך (אורח חיים, סימן רפ"ה, סעיף ג') נאמר: "מיום ראשון ואילך נחשב עם הציבור" – כלומר, ניתן להתחיל מעביר סדרה כבר מיום ראשון. והמשנה ברורה מביא מהגאון מוילנא זצ"ל, שהקדיש עצמו לכך מדי יום, מעט בכל יום: יום ראשון עד שני, יום שני עד שלישי, וכן הלאה.

מוהרא"ש מדבר רבות על כך, שכל יהודי יכול ליכות לעבור על הסדרה מדי שבוע ולסגולות הגדולות שמביאות עמן, גם אם מדובר בכמה דקות ביום בלבד, תוך לימוד חלקי מהפרשה בכל יום, עד שביום שישי כבר סיים את כל הפרשה.

הרבה ישיבות אימצו את הרעיון הזה, והכניסו אותו כחלק מהשגרה היומית של הבחורים, כך שהבחורים מתרגלים לעבור הפרשה בכל שבוע בצורה נעימה, שגם כיום הם יכולים לממשה בקלות, וגם בעתיד, כשיהיו עסוקים יותר, יוכלו לשמור עליה לכל החיים.

לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום יהיה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשוננו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עבירה ולידי דבר מכער; אמרו לא יצתה אותה שנה ולא שנית ולא שלישית, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבבל. והעלה אתו כהן עמהם, לא נכנס אתו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו".

העקר תשתדלו בכל הכוחות להיות בשמחה, כי אפשר להצליח עם ילדים רק כששמחים. רבנו אומר (ספר המדות אות שמחה חלק ב, סימן א): "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח", ילדים אוהבים בית שמח, אבא שמחה, אימא שמחה; תבקשו מהשם יתברך בכל יום להיות בשמחה.

הנה לכם תפילה לומר בכל יום:

"רבנו של עולם עזור לי שאזכה להיות תמיד בשמחה, שאשמח שאני יהודיה, שאשמח שאני לא גויה. תעזור לי השם, תסלק ממני את העצבות והמרה שחורה שלי, תעזור לי שאהיה כל כך שמחה עד שאשמח אנשים אחרים וכל אחד מסביבי יהיה שמח.

רבנו של עולם, תעזור לי שתמיד אזור שאתה מנהל את העולם בהשגחה פרטית, שתהיה לי אמונה ברורה ומזככת, שלא אשכח ממך אף לרגע אחד. שלא אחניף לאף אחד ולא אפחד מאף אחד; בזכות כל הצדיקים שמסרו את נפשם למענך, אמן".

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה שמות תשפ"ו)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אליעזר ברכה הי"ו ביתר
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה צבי מענדלאוויטש הי"ו ירושלים ע"ה
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה אברהם ראטמאן הי"ו ירושלים ע"ה
לשמחת החאלקה לבנו יואל ג"י למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
יום שני בשעה 21:00	---	30 דק' לפני זמן הדלקת הנרות	8:30 ברכות	בזמן הדלקת הנרות	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30	---	10 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
יום שלישי בשעה 21:00	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; נגינים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799